

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLEMENTAS (ES) 2016/592**2016 m. kovo 1 d.**

kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 nuostatos dėl tarpuskaitos prievolės techninių reguliavimo standartų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų⁽¹⁾, ypač į jo 5 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai (EVPRI) buvo pranešta apie ne biržos kredito išvestinių finansinių priemonių, kurių tarpuskaitą leista atlkti pagrindinei sandorio šalai, klasės. Kiekvienos iš tų klasių atveju EVPRI įvertino esminius kriterijus, kuriais remiantis joms taikoma tarpuskaitos prievoletė, išskaitant standartizacijos lygi, apimtį ir likvidumą, ir galimybę gauti kainodaros informaciją. Siekdama bendro sisteminės rizikos sumažinimo tikslą, EVPRI nustatė ne biržos kredito išvestinių finansinių priemonių, kurioms turėtų būti taikoma tarpuskaitos prievoletė pagal Reglamente (ES) Nr. 648/2012 nustatyta procedūrą, klasės;
- (2) terminas yra bendra ir esminė ne biržos kredito išvestinių finansinių priemonių ypatybė. Tai fiksuota data, kurią kredito išvestinės finansinės priemonės sutartis baigia galioti. Iš tų ypatybės reikėtų atsižvelgti apibrėžiant ne biržos kredito išvestinių finansinių priemonių, kurioms turi būti taikoma tarpuskaitos prievoletė, klasės;
- (3) skirtingoms sandorio šalims reikia skirtingų laikotarpių, kad jos galėtų įdiegti priemones, būtinas ne biržos kredito išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma tarpuskaitos prievoletė, tarpuskaitai atlkti. Siekiant užtikrinti, kad ta prievoletė būtų tvarkingai ir laiku įvykdyma, sandorio šalys turėtų būti suskirstytos į kategorijas, į kurias patenkančiomis pakankamai panašiomis sandorio šalims tarpuskaitos prievoletė būtų taikoma nuo tos pačios datos;
- (4) pirma kategorija turėtų apimti tiek finansų, tiek ne finansų sandorio šalis, kurios šio reglamento įsigaliojimo datą yra bent vienos atitinkamos pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narės dėl bent vienos klasės ne biržos kredito išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma tarpuskaitos prievoletė, nes tos sandorio šalys jau turi patirties savanoriškos tarpuskaitos srityje ir užmezgė ryšius su tomis pagrindinėmis sandorio šalimis dėl bent vienos iš tų klasių tarpuskaitos. Iš šią pirmą kategoriją taip pat turėtų patekti ne finansų sandorio šalys, kurios yra tarpuskaitos narės, nes jų patirtis ir pasirengimas atlkti tarpuskaitą per pagrindinę sandorio šalį yra panašūs į tai kategorijai priklausančių finansų sandorio šalių;
- (5) antra ir trečia kategorijos turėtų apimti į pirmą kategoriją neįtrauktas finansų sandorio šalis, sugrupuotas pagal jų teisinių ir veiklos pajėgumų ne biržos išvestinių finansinių priemonių srityje lygi. Veiklos, susijusios su ne biržos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, lygis turėtų būti pagrindas atskirti finansų sandorio šalių teisinių ir veiklos pajėgumų lygi, todėl reikėtų nustatyti kiekybinę ribą, pagal kurią būtų atskiriamos antra ir trečia kategorijos, remiantis agreguota vidutine išvestinių finansinių priemonių, kurioms netaikoma pagrindinės sandorio šalies tarpuskaita, mėnesio pabaigos tariamajai suma. Ta riba turėtų būti nustatyta tinkamu lygiu, kad būtų galima atskirti mažesnius rinkos dalyvius ir kartu aprėpti reikšmingą riziką pagal antrą kategoriją. Riba taip pat turėtų būti suderinta su tarptautiniu lygmeniu sutarta riba, susijusia su garantinės įmokos reikalavimais išvestinėms finansinėms priemonėms, kurioms netaikoma pagrindinės sandorio šalies tarpuskaita, siekiant padidinti reguliavimo konvergenciją ir apriboti reikalavimų laikymosi išlaidas sandorio šalims. Kaip ir tuose

⁽¹⁾ OL L 201, 2012 7 27, p. 1.

tarptautiniuose standartuose, nors paprastai riba taikoma grupės lygmeniu, atsižvelgiant į galimą pasidalytą riziką grupėje, investicinių fondų atveju riba turėtų būti taikoma atskirai kiekvienam fondui, nes fondo įsipareigojimams paprastai neturi įtakos kitų fondų ar jų investicijų valdytojo įsipareigojimai. Taigi riba turėtų būti taikoma atskirai kiekvienam fondui tol, kol fondo nemokumo ar bankroto atveju kiekvienas investicinis fondas sudaro visiškai atskirtą ir tikslinį turto fondą, kuris nėra užtikrintas, garantuotas ar remiamas kitų investicinių fondų ar investicijų valdytojo;

- (6) Reglamente (ES) Nr. 648/2012 nustatyta finansų sandorio šalių apibrėžtis neapima tam tikrų alternatyvaus investavimo fondų (AIF), nors jiems būdingas tam tikro laipsnio veiklos pajėgumas ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių srityje, panašus į AIF, kuriuos ta apibrėžtis apima, pajėgumą. Todėl AIF, priskiriami prie ne finansų sandorio šalių, turėtų būti įtraukti į tas pačias sandorio šalių kategorijas kaip ir AIF, priskiriami prie finansų sandorio šalių;
- (7) ketvirta kategorija turėtų apimti į kitas kategorijas neįtrauktas ne finansų sandorio šalis, atsižvelgiant į jų mažesnę patirtį ir veiklos pajėgumus, susijusius su ne biržos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir pagrindinės sandorio šalies tarpuskaita, palyginti su kitų kategorijų sandorio šalimis;
- (8) nustatant datą, kurią tarpuskaitos prievolė turi įsigaloti pirmai kategorijai priklausančioms sandorio šalims, reikėtų atsižvelgti į tai, kad jos gali neturėti egzistuojančių būtinų sąsajų su pagrindinėmis sandorio šalimis dėl visų klasių, kurioms taikoma tarpuskaitos prievolė. Be to, šiai kategorijai priklausančios sandorio šalys yra prieigos prie tarpuskaitos paslaugų punktas sandorio šalims, kurios nėra tarpuskaitos narės; numatoma, kad įsigaliojus tarpuskaitos prievolei klientų tarpuskaitos arba netiesioginių klientų tarpuskaitos mastas labai išaugs. Galiausiai, šiai pirmai sandorio šalių kategorijai tenka reikšminga ne biržos kredito išvestinių finansinių priemonių, kurių tarpuskaita jau atlakta, dalis; po to, kai įsigalios šiame reglamente nustatyta tarpuskaitos prievolė, sandorių, kurių tarpuskaitą reikės atlakti, apimtis labai padidės. Todėl pagrįstas laikotarpis, per kurį pirmos kategorijos sandorio šalys galėtų pasirengti papildomų klasių tarpuskaita, taip pat klientų tarpuskaitos ir netiesioginių klientų tarpuskaitos masto padidėjimui ir prisitaikyti prie padidėjusios sandorių, kurių tarpuskaitą reikės atlakti, apimties, turėtų būti šeši mėnesiai. Be to, nustatant datą, kurią tarpuskaitos prievolė įsigalioja pirmai kategorijai priklausančioms sandorio šalims, taip pat reikėtų atsižvelgti į tai, ar šio reglamento įsigaliojimo metu daugiau nei viena pagrindinė sandorio šalis jau atlieka tos pačios klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą. Visų pirma didelis skaičius sandorio šalių, siekiančių sudaryti tarpuskaitos susitarimus su ta pačia pagrindine sandorio šalimi tuo pačiu metu, reikštų, kad reikia daugiau laiko, palyginti su tuo atveju, kai sandorio šalys gali rinktis iš kelių pagrindinių sandorio šalių, su kuriomis galima sudaryti tarpuskaitos susitarimus. Todėl reikėtų suteikti papildomą trijų mėnesių laikotarpį, siekiant užtikrinti tvarkingą tarpuskaitos prievolės įgyvendinimą;
- (9) nustatant datą, kurią tarpuskaitos prievolė įsigalioja antros ir trečios kategorijos sandorio šalims, reikėtų atsižvelgti į tai, kad dauguma iš jų įgis galimybę naudotis pagrindinės sandorio šalies paslaugomis tapdamos tarpuskaitos nario klientėmis arba netiesioginėmis klientėmis. Šis procesas gali trukti 12–18 mėnesių, priklausomai nuo sandorio šalių teisinės ir veiklos pajėgumų ir jų pasirengimo lygio sudarant sutarčių tarpuskaitai būtinus susitarimus su tarpuskaitos nariais. Be to, nustatant datą, kurią tarpuskaitos prievolė įsigalioja antrai ir trečiai kategorijoms priklausančioms sandorio šalims, taip pat reikėtų atsižvelgti į tai, ar šio reglamento įsigaliojimo metu daugiau nei viena pagrindinė sandorio šalis jau atlieka tos pačios klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą. Visų pirma didelis skaičius sandorio šalių, siekiančių sudaryti tarpuskaitos susitarimus su ta pačia pagrindine sandorio šalimi tuo pačiu metu, reikštų, kad reikia daugiau laiko, palyginti su tuo atveju, kai sandorio šalys gali rinktis iš kelių pagrindinių sandorio šalių, su kuriomis galima sudaryti tarpuskaitos susitarimus. Todėl reikėtų suteikti papildomą trijų mėnesių laikotarpį, siekiant užtikrinti tvarkingą tarpuskaitos prievoles įgyvendinimą;
- (10) nustatant datą, kurią tarpuskaitos prievolė įsigalioja ketvirtos kategorijos sandorio šalims, reikėtų atsižvelgti į jų teisinius ir veiklos pajėgumus ir mažesnę patirtį, susijusius su ne biržos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir pagrindinės sandorio šalies tarpuskaita, palyginti su kitų kategorijų sandorio šalimis;
- (11) ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurias sudaro trečiojoje valstybėje įsteigta sandorio šalis ir kita Sajungoje įsteigta sandorio šalis, kurios priklauso tai pačiai grupei, yra visiškai įtrauktos į tą patį konsolidavimo procesą ir kurioms taikomos atitinkamos centralizuoto rizikos ivertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūros, tarpuskaitos prievoles taikymo pradžios datą reikėtų atidėti. Atidėjus taikymą turėtų būti užtikrinta, kad ribotą laikotarpį toms sutartims nebūtų taikoma tarpuskaitos prievolė, kol nėra įgyvendinimo aktų pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 13 straipsnio 2 dalį, taikomų šio reglamento priede nurodytomis sutartims ir susijusių su jurisdikciją turinčia teritorija, kurioje įsteigta ne Sajungos sandorio šalis. Kompetentingos institucijos turėtų galėti

iš anksto patikrinti, ar tas sutartis sudariusios sandorio šalys priklauso tai pačiai grupei ir atitinka kitas grupės vidaus sandoriams taikomas sąlygas pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012;

- (12) kitaip nei ne biržos išvestinių finansinių priemonių, kurių sandorio šalys yra ne finansų sandorio šalys, atveju, kai ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių sandorio šalys yra finansų sandorio šalys, Reglamente (ES) Nr. 648/2012 reikalaujama taikyti tarpuskaitos prievoles sutartims, sudarytoms po pranešimo EVPRI, kuris pateikiamas po to, kai pagrindinei sandorio šalai suteikiamas leidimas atliglioti tam tikros klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą, tačiau iki datos, kurią įsigalioja tarpuskaitos prievoles, jeigu tai pateisina likęs tokį sutarčių terminas tarpuskaitos prievoles įsigaliojimo datą. Toms sutartims taikant tarpuskaitos prievoles turėtų būti siekiama užtikrinti vienodą ir nuoseklų Reglamento (ES) Nr. 648/2012 taikymą. Kai paskelbiama, kad tam tikrai ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių klasei taikoma tarpuskaitos prievoles, tai turėtų padėti siekti finansinio stabilumo ir sumažinti sisteminę riziką, taip pat užtikrinti vienodas sąlygas rinkos dalyviams. Todėl minimalus likęs terminas turėtų būti nustatomas tokio lygio, kuriuo būtų užtikrinama, kad tie tikslai būtų pasiekti;
- (13) prieš įsigalijant techniniams reguliavimo standartams, kurie priimami pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 5 straipsnio 2 dalį, sandorio šalys negali numatyti, ar jų sudaromoms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims būtų taikoma tarpuskaitos prievoles tą datą, kai prievoles įsigalioja. Šis netikumas turi reikšmingą poveikį rinkos dalyvių gebėjimui tiksliai įkainoti savo sudaromas ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, nes sutartims, kurių tarpuskaitą atliekia pagrindinė sandorio šalis, taikoma skirtinga įkaito tvarka nei toms, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka. Jei išankstinė ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, sudarytų prieš įsigalijant šiam reglamentui, tarpuskaita būtų taikoma neatsižvelgiant į jų likusį terminą tarpuskaitos prievoles įsigaliojimo datą, galėtų būti apribotas sandorio šalių gebėjimas tinkamai apdrausti savo rinkos riziką ir arba būtų padarytas poveikis rinkos veikimui bei finansiniams stabilumui, arba joms būtų užkirstas kelias užsiimti iprasta veikla apdraudžiant ją kitomis tinkamomis priemonėmis;
- (14) be to, ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, sudarytoms po šio reglamento įsigalijimo ir prieš įsigalijant tarpuskaitos prievoles, tarpuskaitos prievoles neturėtų būti taikoma tol, kol tų sutarčių sandorio šalys negali nustatyti, kurių kategorijai jos priklauso ir kuri pagrindinė sandorio šalis gali atliglioti tų sutarčių tarpuskaitą, taip pat ar tarpuskaitos prievoles joms taikoma dėl konkretios sutarties, įskaitant grupių vidaus sandorius, ir tol, kol jos negali įdiegti būtinos tvarkos, kad tas sutartis galėtų sudaryti atsižvelgdamos į tarpuskaitos prievoles. Todėl, siekiant toliau užtikrinti tvarkingą rinkos veikimą ir stabilumą, taip pat vienodas sąlygas sandorio šalims, reikėtų laikyti, kad toms sutartims neturėtų būti taikoma tarpuskaitos prievoles, neatsižvelgiant į jų likusius terminus;
- (15) ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, sudarytoms po pranešimo Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai, kuris pateikiamas po to, kai pagrindinei sandorio šalai suteikiamas leidimas atliglioti tam tikros klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą, tačiau iki datos, kurią įsigalioja tarpuskaitos prievoles, neturėtų būti taikoma tarpuskaitos prievoles, jei sutartys nėra labai svarbios sisteminės rizikai arba jei toms sutartims taikant tarpuskaitos prievoles kitaip galėtų kilti pavojus vienodam ir nuosekliam Reglamento (ES) Nr. 648/2012 taikymui. Sandorio šalies kredito rizika, susijusi su ilgesniu terminu ne biržos kredito išvestinių finansinių priemonių sutartimis, išlieka rinkoje ilgiau nei rizika, susijusi su trumpu likusių terminu ne biržos kredito išvestinių finansinių priemonių sutartimis. Jei tarpuskaitos prievoles būtų taikoma trumpu likusių terminų sutartims, sandorio šalims tai reikštų mažinamos rizikos lygiui neproporcinaliai naštą. Be to, trumpu likusių terminų ne biržos kredito išvestinės finansinės priemonės sudaro palyginti nedidelę visos rinkos dalį, taigi atitinka palyginti nedidelę dalį visos su šia rinka susijusios sisteminės rizikos. Todėl minimalus likę terminai turėtų būti nustatyti tokio lygio, kuriuo būtų užtikrinta, kad sutartims, kurių likęs terminas yra ne ilgesnis nei keli mėnesiai, tarpuskaitos prievoles nebūtų taikoma;
- (16) trečios kategorijos sandorio šalims tenka palyginti ribota bendros sisteminės rizikos dalis ir jų teisiniai bei veiklos pajęgumai ne biržos išvestinių finansinių priemonių srityje yra mažesni nei pirmos ir antros kategorijų sandorio šalių. Esminiai ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių elementai, įskaitant ne biržos kredito išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurios taikoma tarpuskaitos prievoles ir kurios yra sudarytos prieš tai prievoles įsigalijant, kainodarą, turės būti pritaikyti per trumpus laikotarpius siekiant įtraukti tarpuskaitą, kuri bus atliekama tik praėjus keliems mėnesiams nuo sutarties sudarymo. Šis išankstinės tarpuskaitos procesas susijęs su svarbiais tų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių kainodaros modelio pritaikymais ir dokumentų pakeitimais. Trečios kategorijos sandorio šalys turi labai ribotą gebėjimą įtraukti išankstinę tarpuskaitą į savo ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis. Todėl taikant tarpuskaitą tų sandorio šalių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, sudarytoms prieš įsigalijant tarpuskaitos prievoles, galėtų būti apribotas jų gebėjimas tinkamai apdrausti savo riziką ir arba būtų padarytas poveikis rinkos veikimui bei stabilumui, arba

joms būtų užkirstas kelias užsiimti išprasta veikla, jei jos nebegalės apsidrausti. Todėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, sudarytomis trečios kategorijos sandorio šalių iki datos, kurią įsigalioja tarpuskaitos prievolė, tarpuskaitos prievolė neturėtų būti taikoma;

- (17) be to, tai pačiai grupei priklausančių sandorio šalių sudarytomis ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims tarpuskaita gali būti netaikoma, jei laikomasi tam tikrų sąlygų, kad nebūtų apribotas grupės vidaus rizikos valdymo procesų veiksmingumas ir taip nebūtų trukdoma siekti bendro Reglamento (ES) Nr. 648/2012 tikslų. Todėl grupės vidaus sandoriams, kurie atitinka tam tikras sąlygas ir yra sudaryti iki datos, kurią tiems sandoriams įsigalioja tarpuskaitos prievolė, tarpuskaitos prievolė neturėtų būti taikoma;
- (18) šis reglamentas grindžiamas EVPRI Komisijai pateiktais techninių reguliavimo standartų projektais;
- (19) EVPRI surengė atviras viešas konsultacijas dėl techninių reguliavimo standartų projektų, kuriais grindžiamas šis reglamentas, išnagrinėjo galimas su jais susijusias sąnaudas ir naudą, papraše, kad Vertybinių popierių ir rinkų suinteresuotujų subjektų grupė, įsteigta pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1095/2010⁽¹⁾ 37 straipsnį, pateiktų savo nuomonę, ir pasikonsultavo su Europos sisteminės rizikos valdyba,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Ne biržos išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma tarpuskaitos prievolė, klasės

Priede nustatyta klasė ne biržos išvestinėms finansinėms priemonėms taikoma tarpuskaitos prievolė.

2 straipsnis

Sandorio šalių kategorijos

1. Taikant 3 ir 4 straipsnius, sandorio šalys, kurioms taikoma tarpuskaitos prievolė, skirstomos į šias kategorijas:

- a) 1 kategorija apima sandorio šalis, kurios šio reglamento įsigalojimo datą dėl bent vienos iš šio reglamento priede nurodytų ne biržos išvestinių finansinių priemonių klasėi yra bent vienos pagrindinės sandorio šalies, kuriai iki tos datos suteiktas leidimas arba kuri yra pripažinta atlikti bent vienos iš tų klasėi tarpuskaitą, tarpuskaitos narės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 14 punkte;
- b) 2 kategorija apima 1 kategorijai nepriklausančias sandorio šalis, priklausančias grupei, kurios agreguota vidutinė išvestinių finansinių priemonių, kurioms netaikoma pagrindinės sandorio šalies tarpuskaita, mėnesio pabaigos neapmokėta bendroji tariamoji suma 2016 m. sausio, vasario ir kovo mėnesiais yra didesnė nei 8 mlrd. EUR, ir kurios yra:
 - i) finansų sandorio šalys arba
 - ii) alternatyvaus investavimo fondai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES⁽²⁾ 4 straipsnio 1 dalies a punkte, kurie néra finansų sandorio šalys;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

⁽²⁾ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

- c) 3 kategorijai priklauso 1 arba 2 kategorijoms nepriklasaučios sandorio šalys, kurios yra:
- finansų sandorio šalys arba
 - alternatyvaus investavimo fondai, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies a punkte, kurie nėra finansų sandorio šalys;
- d) 4 kategorijai priklauso ne finansų sandorio šalys, nepriklasaučios 1, 2 arba 3 kategorijai.

2. Siekiant apskaičiuoti grupės agreguotą vidutinę mėnesio pabaigos neapmokėtą bendrają tariamają sumą, nurodytą 1 dalies b punkte, įtraukiamais grupės visos išvestinės finansinės priemonės, kurioms netaikoma pagrindinės sandorio šalies tarpuskaita, išskaitant išankstinius valiutos keitimo sandorius, apsikeitimą sandorius ir valiutos apsikeitimą sandorius.

3. Jei sandorio šalys yra alternatyvaus investavimo fondai, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies a punkte, arba kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalyje, šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta 8 mlrd. EUR riba taikoma individualiai fondo lygmeniu.

3 straipsnis

Tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo datos

1. Sutarčių, priklasaučių vienai iš priede nustatytų ne biržos išvestinių finansinių priemonių klasių, atžvilgiu tarpuskaitos prievolė įsigalioja:

- 2017 m. vasario 9 d. 1 kategorijos sandorio šalims;
- 2017 m. rugpjūčio 9 d. 2 kategorijos sandorio šalims;
- 2018 m. vasario 9 d. 3 kategorijos sandorio šalims;
- 2019 m. gegužės 9 d. 4 kategorijos sandorio šalims.

Jeigu sutartį sudaro dvi sandorio šalys, priklasaučios skirtingoms sandorio šalių kategorijoms, data, kurią tos sutarties atžvilgiu įsigalioja tarpuskaitos prievolė, yra vėlesnjoji data.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies a, b ir c punktų, jei sutartys priklauso vienai iš priede nustatytų ne biržos išvestinių finansinių priemonių klasių ir jas sudaro tai pačiai grupėi priklasaučios sandorio šalys, kitos nei 4 kategorijos sandorio šalys, kai viena sandorio šalis yra įsteigta trečiojoje valstybėje, o kita – Sąjungoje, tų sutarčių atžvilgiu tarpuskaitos prievolė įsigalioja:

- 2019 m. gegužės 9 d., jeigu pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 13 straipsnio 2 dalį atitinkamos trečiosios valstybės atžvilgiu nepriimtas sprendimas dėl lygiavertiškumo to reglamento 4 straipsnio tikslais, taikomas šio reglamento priede nurodytomis ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, arba
- vėlesnę iš toliau nurodytų datų, jeigu pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 13 straipsnio 2 dalį atitinkamos trečiosios valstybės atžvilgiu priimtas sprendimas dėl lygiavertiškumo to reglamento 4 straipsnio tikslais, taikomas šio reglamento priede nurodytomis ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims:
 - praėjus 60 dienų nuo sprendimo dėl lygiavertiškumo, priimto pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 13 straipsnio 2 dalį atitinkamos trečiosios valstybės atžvilgiu to reglamento 4 straipsnio tikslais ir taikomo šio reglamento priede nurodytomis ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, įsigaliojimo;
 - tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo datą pagal 1 dalį.

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

Ši nukrypti leidžianti nuostata taikoma tik jei sandorio šalys atitinka šias sąlygas:

- a) trečioje valstybėje įsteigta sandorio šalis yra finansų sandorio šalis arba ne finansų sandorio šalis;
- b) Sajungoje įsteigta sandorio šalis yra:
 - i) finansų sandorio šalis, ne finansų sandorio šalis, finansų kontroliuojančioji bendrovė, finansų įstaiga arba papildomas paslaugas teikianti įmonė, kuriai taikomi atitinkami rizikos ribojimo reikalavimai, o a punkte nurodyta sandorio šalis yra finansų sandorio šalis;
 - ii) finansų sandorio šalis arba ne finansų sandorio šalis, o a punkte nurodyta sandorio šalis yra ne finansų sandorio šalis;
- c) abi sandorio šalys yra visiškai įtrauktos į tą patį konsolidavimo procesą pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 3 straipsnio 3 dalį;
- d) abiem sandorio šalims taikomos atitinkamos centralizuotos rizikos vertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūros;
- e) Sajungoje įsteigta sandorio šalis raštu pranešė savo kompetentingai institucijai, kad a, b, c ir d punktuose nustatytos sąlygos yra tenkinamos, ir per 30 kalendorinių dienų nuo pranešimo gavimo datos kompetentinga institucija patvirtino, kad sąlygos tenkinamos.

4 straipsnis

Minimalus likęs terminas

1. 1 kategorijos finansų sandorio šalių atveju minimalus likęs terminas, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje, tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo datą yra:
 - a) 5 metai ir 3 mėnesiai sutartims, kurios yra sudarytos arba pakeistos iki 2016 m. spalio 9 d. ir kurios priklauso priedo lentelėje nurodytoms klasėms;
 - b) 6 mėnesiai sutartims, kurios yra sudarytos arba pakeistos 2016 m. spalio 9 d. arba vėliau ir kurios priklauso priedo lentelėje nurodytoms klasėms.
2. 2 kategorijos finansų sandorio šalių atveju minimalus likęs terminas, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje, tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo datą yra:
 - a) 5 metai ir 3 mėnesiai sutartims, kurios yra sudarytos arba pakeistos iki 2016 m. spalio 9 d. ir kurios priklauso priedo lentelėje nurodytoms klasėms;
 - b) 6 mėnesiai sutartims, kurios yra sudarytos arba pakeistos 2016 m. spalio 9 d. arba vėliau ir kurios priklauso priedo lentelėje nurodytoms klasėms.
3. 3 kategorijos finansų sandorio šalių ir finansų sandorio šalių sudarytų sandorių, nurodytų šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje, minimalus likęs terminas, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje, tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo datą yra 5 metai ir 3 mėnesiai.
4. Jeigu sutartį sudarė dvi finansų sandorio šalys, priklausančios skirtingoms kategorijoms, arba dvi finansų sandorio šalys, dalyvaujančios 3 straipsnio 2 dalyje nurodytuose sandoriuose, minimalus likęs terminas, į kurį reikia atsižvelgti taikant šį straipsnį, yra ilgesnysis taikomas likęs terminas.

5 straipsnis

Įsigalojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sajungos oficialiajame leidinyje.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. kovo 1 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Kredito įsipareigojimų neįvykdymo ne biržos išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma tarpuskaitos prievolė, klasės

Europos nesegmentuotų indeksų kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių (CDS) klasės

id	Rūšis	Porūšis	Geografinė zona	Bazinis indeksas	Atsi-skaitymo valiuta	Serija	Ter-minas
B.1.1	Indeksų CDS	Nesegmentuo-tas indeksas	Europa	iTraxx Europe Main	EUR	Nuo 17	5 metai
B.1.2	Indeksų CDS	Nesegmentuo-tas indeksas	Europa	iTraxx Europe Crossover	EUR	Nuo 17	5 metai